NELJAS LOODUS

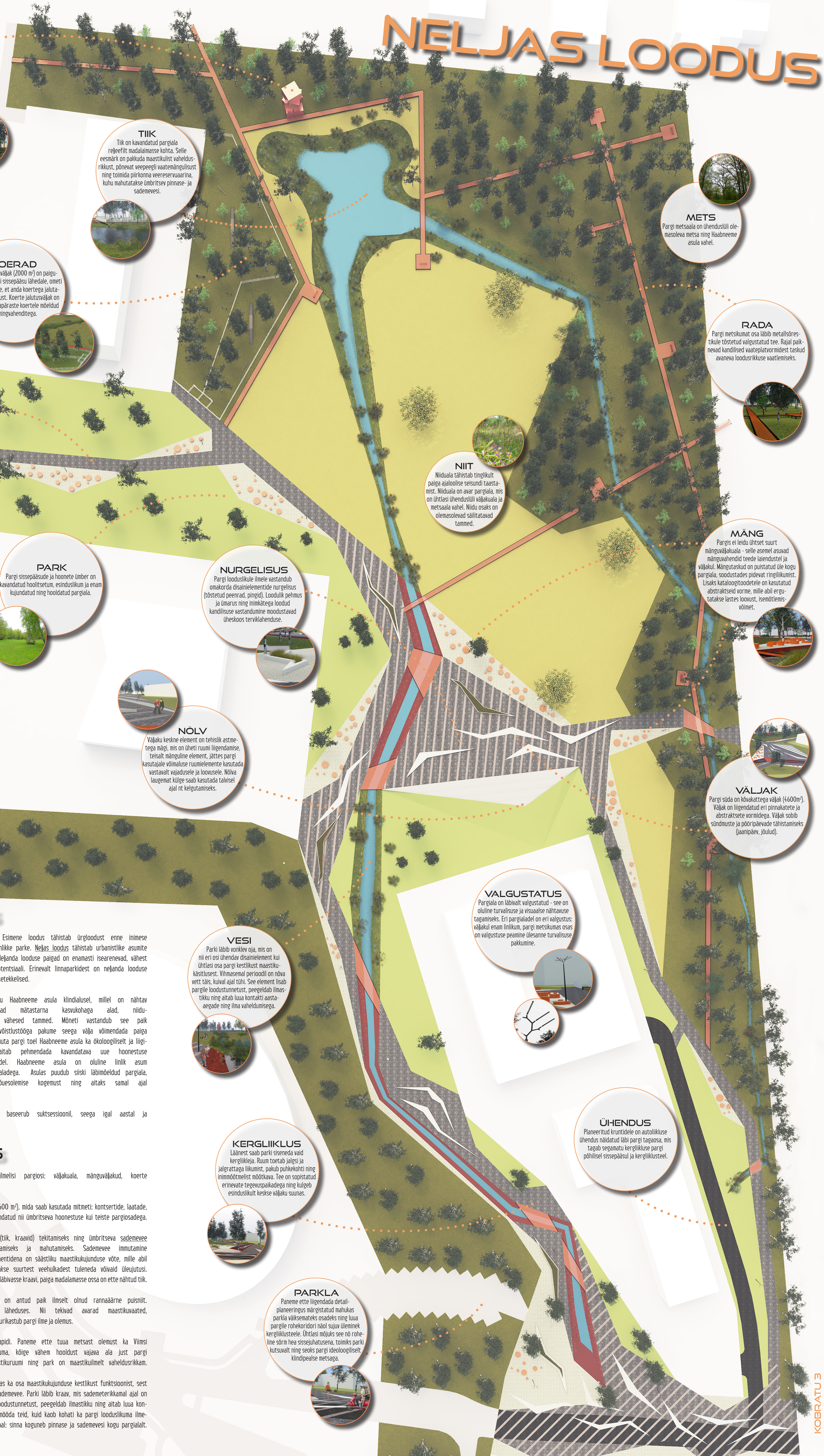

TORN
Vaatetorn tiigi ääres annab paigale arhitektuurilise aktsendi ja dominandi. Torn on asetatud nii, et see oleks dialoogis klindipealse tuletorniga ning vaadeldav pargi väljakualalt.

TIIK
Tiik on kavandatud pargiala reljeefilt madalaimasse kohta. Selle eesmärk on pakkuda maastikulist vaheldusrikkust, põnevat veepeegli vaatemängulisust ning toimida piirkonna veereservuaarina, kuhu mahutatakse ümbritsev pinnase- ja sademevesi.

METS
Pargi metsaala on ühenduslüli olemasoleva metsa ning Haabneeme asula vahel.

KOERAD
Koerte jalutusväljak (2000 m²) on paigutatud üsna pargi sissepääsu lähedale, ometi piisavalt eemale, et anda koertega jalutajatele privaatsust. Koerte jalutusväljak on sisustatud tavapäraste koertele mõeldud treeningvahenditega.

RADA
Pargi metsikumat osa läbib metallsõrestikule tõstetud valgustatud tee. Rajal paiknevad kandilised vaateplatvormidest taskud avaneva loodusrikkuse vaatlemiseks.

TEE
Kõvakattega teed läbivad eriilmelisi pargiruume ning on ühenduses kõikide peamiste sissepääsudega. Sakilise vormiga teede äärde moodustuvad väiksemad väljakud ja avaramad kohad, mida kasutatakse laste mänguvahendite, pinkide ja puhkekohtade paigutamiseks.

NIIT
Niiduala tähistab tinglikult paiga ajaloolise seisundi taastamist. Niiduala on avar pargiala, mis on ühtlasi ühenduslüli väljakuala ja metsaala vahel. Niidu osaks on olemasolevad säilitatavad tammed.

MÄNG
Pargis ei leidu ühtset suurt mänguväljakuala - selle asemel asuvad mänguvahendid teede laiendustel ja väljakul. Mängutaskud on puistatud üle kogu pargiala, soodustades pidevat ringiliikumist. Lisaks kataloogitoodetele on kasutatud abstraktseid vorme, mille abil ergutatakse lastes loovust, isemõtlemisvõimet.

PARK
Pargi sissepääsude ja hoonete ümber on kavandatud hoolitsetum, esinduslikum ja enam kujundatud ning hooldatud pargiala.

NURGELISUS
Pargi looduslikule ilmele vastandub omakorda disainielementide nurgelisus (tõstetud peenrad, pingid). Loodulik pehmus ja ümarus ning inimkätega loodud kandilisuse vastandumine moodustavad üheskoos terviklahenduse.

NÕLV
Väljaku keskne element on tehislik astmetega mägi, mis on üheti ruumi liigendamise, teisalt mänguline element, jättes pargi kasutajale võimaluse ruumielemente kasutada vastavalt vajadusele ja loovusele. Nõlva laugemat külge saab kasutada talvisel ajal nt kelgutamiseks.

VÄLJAK
Pargi süda on kõvakattega väljak (4600m²). Väljak on liigendatud eri pinnakatete ja abstraktsete vormidega. Väljak sobib sündmuste ja pööripäevade tähistamiseks (jaanipäev, jõulud).

VALGUSTATUS
Pargiala on läbivalt valgustatud - see on oluline turvalisuse ja visuaalse nähtavuse tagamiseks. Eri pargialadel on eri valgustus: väljakul enam linlikum, pargi metsikumas osas on valgustuse peamine ülesanne turvalisuse pakkumine.

VESI
Parki läbib vonklev oja, mis on nii eri osi ühendav disainielement kui ühtlasi osa pargi kestlikust maastikukäsitlusest. Vihmasemal perioodil on nõva vett täis, kuival ajal tühi. See element lisab pargile loodustunnetust, peegeldab ilmastikku ning aitab luua kontakti aastaaegade ning ilma vaheldumisega.

ÜHENDUS
Planeeritud kruntidele on autoliikluse ühendus näidatud läbi pargi tagaosa, mis tagab segamatu kergliikluse pargi põhilisel sissepääsul ja kergliiklusteel.

KERGLIIKLUS
Läänest saab parki siseneda vaid kergliikleja. Ruum toetab jalgsi ja jalgrattaga liikumist, pakub puhkekohti ning inimmõõtmelist mõõtkava. Tee on sopistatud erinevate tegevuspaikadega ning kulgeb esinduslikult keskse väljaku suunas.

PARKLA
Paneme ette liigendada detailplaneeringus märgistatud mahukas parkla väiksemateks osadeks ning luua pargile rohekoridori näol sujuv üleminek kergliiklusteele. Ühtlasi mõjuks see nõ roheline sõrm hea sissejuhatusena, toimiks parki kutsuvalt ning seoks pargi ideoloogiliselt klindipealse metsaga.

NELJAS LOODUS

Võistlustöö lähtub neljanda looduse kontseptsioonist. Esimene loodus tähistab ürgloodust enne inimese sekkumist, teine loodus kultuurmaastikke, kolmas loodus linlikke parke. Neljas loodus tähistab urbanistlike asumite bioloogilist mitmekesistamist, looduse tagasitoomist linna. Neljanda looduse paigad on enamasti isearenevad, vähest hooldust vajavad ning toovad esile paiga enda looduspotentsiaali. Erinevalt linnaparkidest on neljanda looduse alad vähem inimese kujundatud, enam loodusliku ilmega ja pea isetekkelised.

Kavandatav Viimsi pargi ala on üks väheseid paiku Haabneeme asula klindialusel, millel on nähtav paiga looduslik potentsiaal: mõned niiskemad mätastarna kasvukohaga alad, niiduilmselised alad, liigniisked alad ja olemasolevad vähesed tammed. Mõneti vastandub see paik ümbritsevale asfalt- ja pügatud murukattele. Antud võistlustööga pakume seega välja võimendada paiga looduslikku potentsiaali, tuua see nähtavale ja esile ning muuta pargi toel Haabneeme asula ka ökoloogiliselt ja liigirikkuselt mitmekesisemaks. Pargi neljas loodus aitab pehmendada kavandatava uue hoonestuse tihedust ja ulatuslikke kõvakattega alasid kruntidel. Haabneeme asula on oluline linlik asum oma poodide, koolide, lasteaedade ja ulatuslike elamualadega. Asulas puudub siiski läbimõeldud pargiala, mis suudaks pakkuda viimsilastele mitmekesist õuesolemise kogemust ning aitaks samal ajal kompenseerida asula tihendamisel kaduma läinud loodusrikkust.

Park on taimestiku osas suuresti iseorganiseeruv, baseerub suktsessioonil, seega igal aastal ja aastaajal eriilmline ning ajas pidevalt arenev.

RUUMI LIIGENDUS

Kuna pargiala on suur, mahub alale palju eriilmelisi pargiosi: väljakuala, mänguväljakud, koerte jalutusala, niiduala, veealad (kraav ja tiik), metsane ala.

Pargi keskele – südamesse – on kavandatud avaram väljak (4600 m²), mida saab kasutada mitmeti: kontsertide, laatade, pööripäevapidustusteks (jaanipäev, jõulud) jne. Väljak on ühendatud nii ümbritseva hoonestuse kui teiste pargiosadega.

Madalamad kohad, mida saab kasutada vee-elementide (tiik, kraavid) tekitamiseks ning ümbritseva sademevee (hoonete katused ja ümbritsevad teed) kokkukorjamiseks ja mahutamiseks. Sademevee immutamine pinnasesse, selle kogumine ning kasutamine pargi vee-elementidena on säästliku maastikukujunduse võte, mille abil vähendatakse koormust asula veevõrgule ning leevendatakse suurtest veehulkadest tuleneda võivaid üleujutusi. Viimsi pargialal on pinnasevesi ja sademevesi kokku kogutud ala läbivasse kraavi, paiga madalamasse ossa on ette nähtud tiik.

Avarad niidualad. Enne intensiivsemat asula kasvamist on antud paik ilmselt olnud rannaäärne puisniit. Paneme ette puisniidu ilme taastamise väljaku läheduses. Nii tekivad avarad maastikuvaated, mis loovad sujuva ülemineku alast kirdes asuvasse metsa ning elurikastub pargi ilme ja olemus.

Mets. Park on olemasoleva metsaga seotud kirdenurkapidi. Paneme ette tuua metsast olemust ka Viimsi parki ning seetõttu oleme kavandanud pargi metsikuma, kõige vähem hooldust vajava ala just pargi kirdeossa. Nii tekib sujuv üleminek olemasolevasse maastikuruumi ning park on maastikuilmelt vaheldusrikkam.

Vee-alad. Vee-alad lisavad pargile atraktiivsust, aga on samas ka osa maastikukujunduse kestlikust funktsioonist, sest mahutavad pargist ja ümbritsevatelt aladelt parki valguva sademevee. Parki läbib kraav, mis sademeterikkamal ajal on veega täidetud, kuival ajal kuiv. See element lisab pargile loodustunnetust, peegeldab ilmastikku ning aitab luua kontakti aastaaegade ning ilma vaheldumisega. Kraav vonkleb mööda teid, kuid kaob kohati ka pargi looduslikuma ilmega paikadesse. Pargi põhjaosas asuv tiik asub ala kõige kohal: sinna koguneb pinnase ja sademevesi kogu pargialalt.

KOBRATU 3

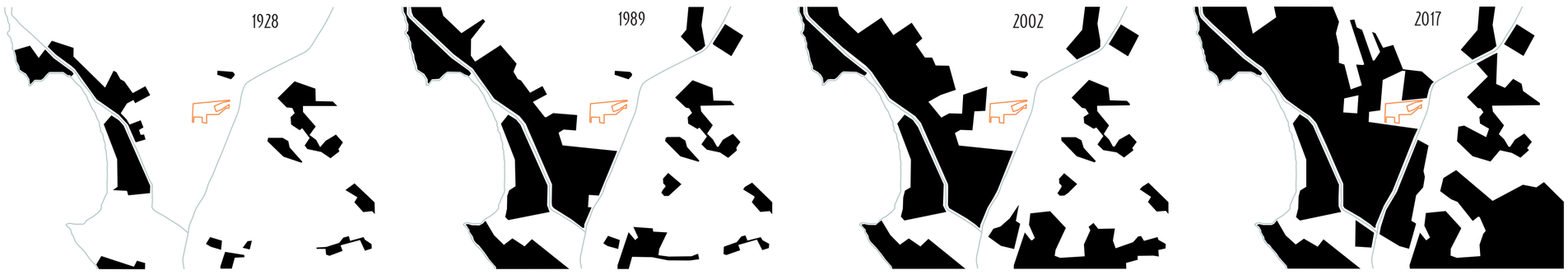

ASUSTUSE TIHENEMINE, ELURIKKUSE KADUMINE

Alates aastast 1928 tänaseni on Haabneeme asustus tihenenud mitmekordselt, kuid selle käigus on vähenenud piirkonna looduslikud alad. Mustaga tähistatud elamute ja seda toetava hoonestuse jõuline pealtung on jätnud asula südamesse alles vähe loodusliku ilmega alasid (tähistatud skeemil valgega). Antud pargiala on üks sellistest aladest, kus on võimalik esile tuua paiga looduslik potentsiaal ning seda võimendada.

ROHEALADE SIDUMINE

Käesolev Viimsi pargiala (tähistatud halliga) on hea lüli ümbritsevate olemasolevate rohelade sidumiseks (tähistatud oranžiga).

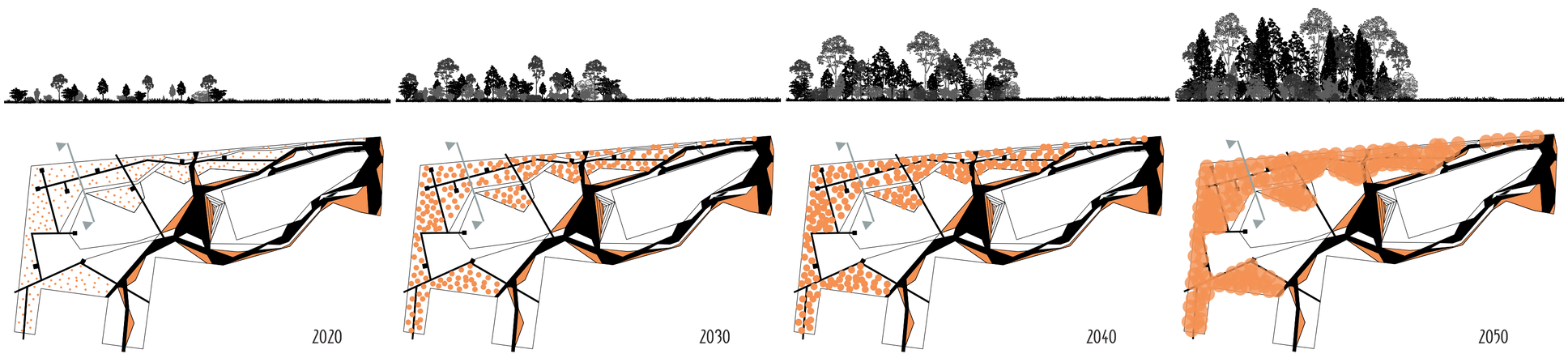

HALJASTUSE ARENG / LÕIGE

HALJASTUSE ARENG / SKEEM

Salumetsa loomiseks istutatakse üksikud pärnad, tammed, jalakad, pihlakad, sarapuud, mustad lepad, mille vahele turbeks istutatakse/ külvatakse soo- ja arukaske, paju- ja remmelgaliike (nt pistokstega), üksikuid kuuski. Kooslusel lastakse arenda ja tiheneda kuni sellest moodustub salumetsa-laadne puistu. Kiirekasvulised liigid – pajud, remmelgad – loovad puistu efekti esimestel kümnenditel ja raiutakse laialehiste liikide kasvamisel järk-järgult välja.

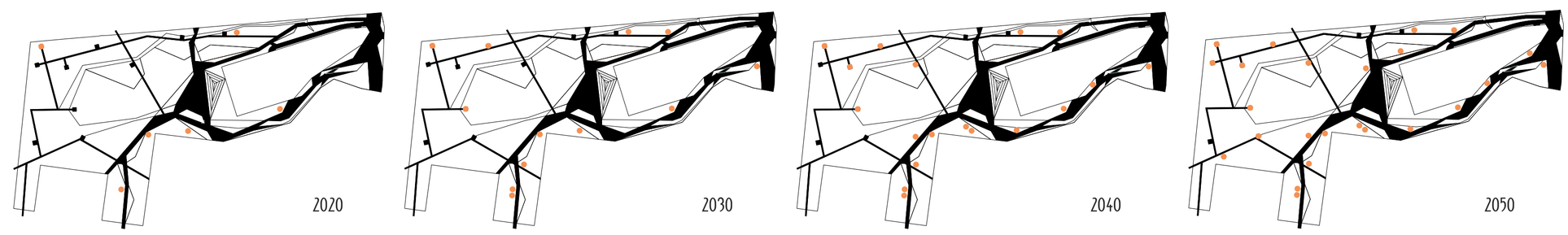

SKULPTUURID, MONUMENDID

Aja jooksul on võimalik parki täiendada ka võimalike skulptuuride, installatsioonide või meelespidamise kohtadega üle kogu pargi (tähistatud oranži täpiga). Skulptuurid ja mälestusmärgid annavad võimaluse pidada silmas ning tänada Viimsi jaoks olulisi isikuid, pakkudes sealjuures võimalust kaasata kogukonda ning luues pargile juurde kohalikku väärtust ja identiteeti.

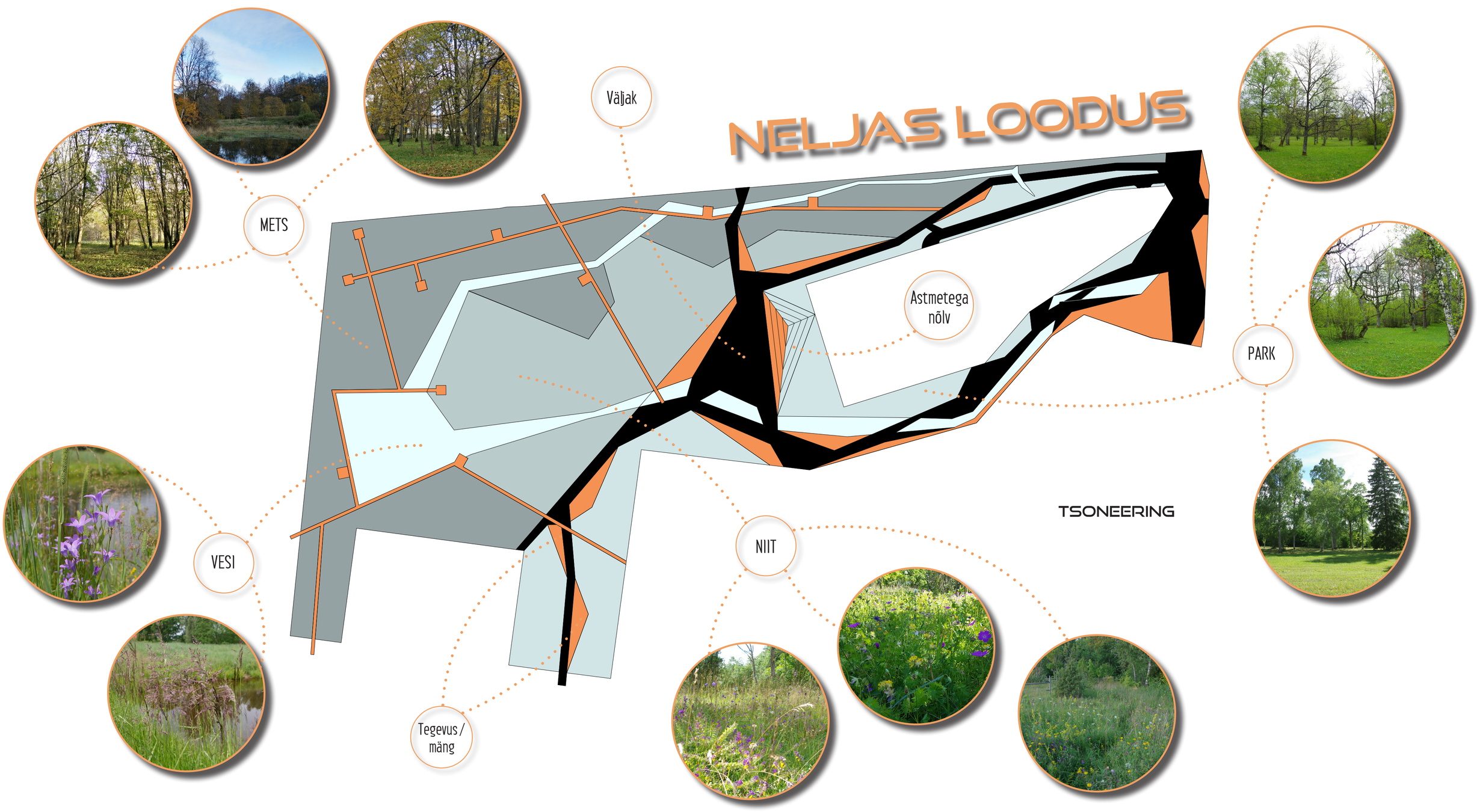

HALJASTUSE PÕHIMÕTE

Taimestiku lahendus baseerub neljal kooslusel: salumets-soovikumets (mets), madalsoo (vesi), aruniit-luhaniit (niit) ja puisniit (park). Perifeerne tihedam puistu kujundatakse/kujuneb aastatega salumetsaks. Kraaviäärsed ajutiselt üleujutatavad ja liigniiskena hoitavad alad kujundatakse musta lepa-arukase enamusega sarnaselt soostuva või madalsoo kooslusele, mis läheb üle kraavide vahetutes servades madalsoo- ja veetaimestikuga aladeks. Keskne avatud ala kujundatakse niiduna, mis kraavidega piirnevatel aladel läheb üle tarna- jt iseloomulike taimedega madalsoo-laadseks kooslusekS. Ülejäänud alad kujundatakse tamme-pärna-musta lepa enamusega hõredateks pargilaadseteks puisniitudeks. Taimestiku arengul lastakse toimida looduslikul valikul ja suktsessioonil, sekkudes hooldusega vaid määral, mis tagab koosluste arengu ja toimimise – nt niidu ja puisniidu traditsioonilise kasutuse lähedane niitmine ja/või karjatamine.

SÄÄSTLIK SADEMEVEESÜSTEEM KUJUNDUSELEMENDINA

Pargialalt, ümbritsevate hoonete katustelt, hoovidest ning parklatest kogunev sademevesi juhitakse parki läbivasse tehislikku ojja, kust vesi pääseb tagasi ringlusse läbi aurustumise ja pinnasesse imbumise, vähendades sellega asula sademeveesüsteemi koormust. Osa veest jõuab madalamal reljeefil asuvasse tiiki. Kraavi ning tiigi kallastele tekib ajapikku üha mitmekesisem ja kaunim niiskuslembeste liikide kooslus. Väljakuid ja teid ääristavatel nõvadel saab osa vee vulisemist, mis annab pargile lisaväärtust ja mängulisust ka sajuse ilmaga.

KONTSEPTSIOON

VÄLJAKUTE VÕRDLUS

VÕRU KESKPARK
9086 m²
13 169 in

JÕHVI KESKVÄLJAK
5935 m²
12 245 in

RAKVERE KESKVÄLJAK
5457 m²
15 400 in

TARTU RAEKOJA PLATS
5086 m²
97 600 in

PÄRNU PALGIPARVETAJAD
2606 m²
41 441 in

VIIMSI TAMMEDE PARGI VÄLJAK
4606 m²
18 659 in

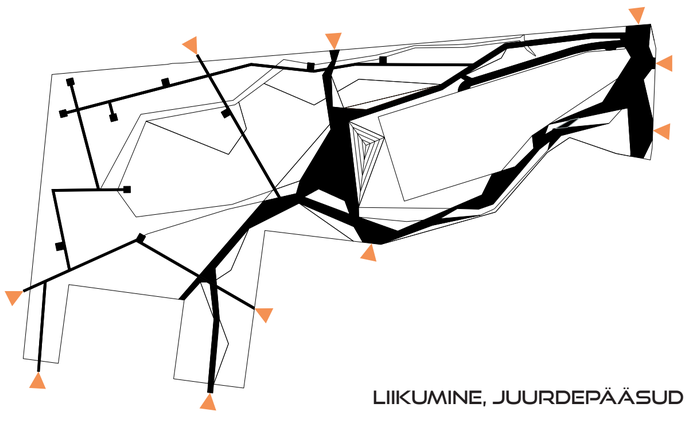

LIIKUMINE, JUURDEPÄÄSUD

Juurdepääsud pargialale on tähistatud oranži noolega, liikumissuunad (teed, rajad ja väljakud) on tähistatud laiemate mustade joontega

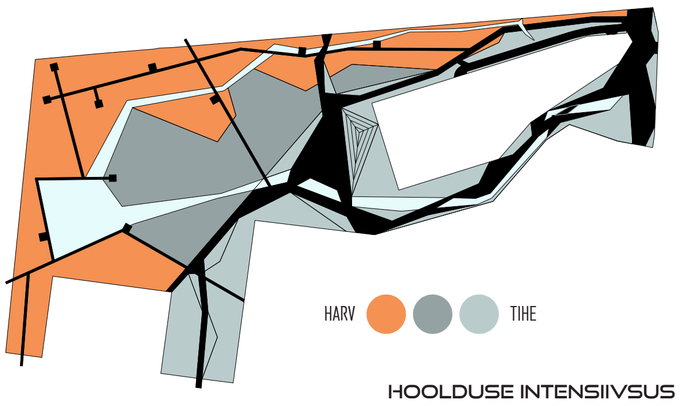

HOOLDUSE INTENSIIVSUS

Haljastatud aladest vajab kõige vähem hooldust metsaala, keskmise hooldusintensiivsusega on keskne niiduala ning kõige enam, kuid siiski mõõdukat hooldust vajab esinduslikum pargiala

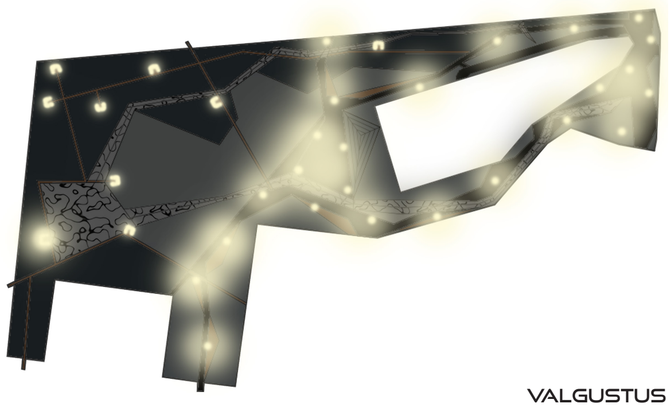

VALGUSTUS

Peamised teed ja keskne väljak on valgustatud KEHA3 Branch valgustitega, olles ühtaegu linlik ja esinduslik, kuid pakkudes teisalt loodushõngulisust; tõstetud metallsõrestik-teel paiknevad vaatetaskud ning vaatetorn metsaalal on valgustatud nö punktidena, mille peamiseks eesmärgiks on turvalisuse tagamine.

KOBRATU 3

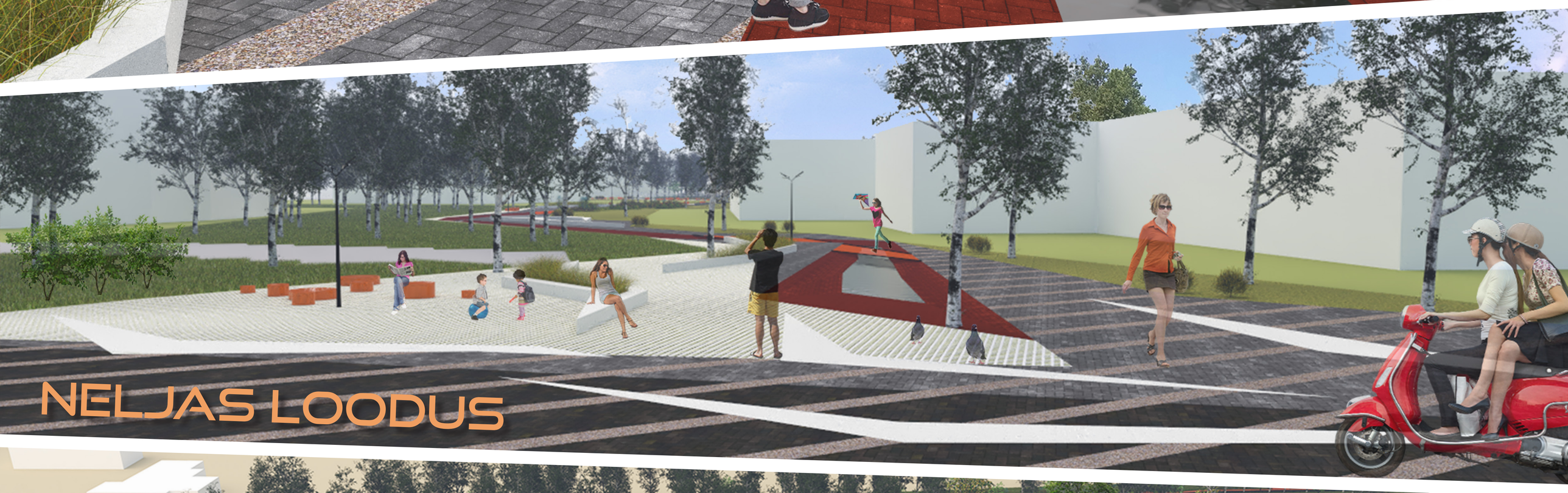

KOBRATU 3